15/06/2020

Порука Тројичинданског сабора у Подгорици: Заклињемо се да ћемо бранити своје Светиње!

На данашњи дан прије годину дана у Подгорици је одржан Тројчиндански сабор на којем су се архијереји, свештенство, монаштво и вјерни народ завјетовали и заклели да ће чувати, обнављати и бранити своје Светиње, ћивоте наших Светитеља, цркве, манастире, гробља и гробове наших предака.

“Тако нам Бог Љубави, Свети Петар Цетињски и Свети Василије Острошки помогли! Амин! Амин! Амин!”

Поруку Тројичинданског сабора великом броју вјерника, који су се на температури преко 40 степени сабрали испред Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици, прочитао је Преосвећени Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије.

Порука Тројичинданског сабора у Подгорици: Заклињемо се да ћемо бранити

своје Светиње!
На данашњи дан прије годину дана у Подгорици је одржан Тројчиндански сабор на којем су се архијерејци, свештенство, монаштво и вјерни народ завјетовали и заклели да ће чувати, обнављати и бранити своје Светиње, ћивоте наших Светитеља, цркве, манастире, гробља и гробове наших предака.

“Тако нам Бог Љубави, Свети Петар Цетињски и Свети Василије Острошки помогли! Амин! Амин! Амин!”

Поруку Тројичинданског сабора великом броју вјерника, који су се на температури преко 40 степени сабрали испред Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици, прочитао је Преосвећени Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије.

Порука Тројичинданског сабора у Подгорици

П О Р У К А

ТРОЈИЧИНДАНСКОГ САБОРА

АРХИЈЕРЕЈА, СВЕШТЕНСТВА,

МОНАШТВА И ВЈЕРНОГ НАРОДА

МИТРОПОЛИЈЕ ЦРНОГОРСКО-ПРИМОРСКЕ,

ЕПАРХИЈЕ БУДИМЉАНСКО-НИКШИЋКЕ,

ЕПАРХИЈЕ ЗАХУМСКО-ХЕРЦЕГОВАЧКЕ и

ЕПАРХИЈЕ МИЛЕШЕВСКЕ

У ИМЕ ОЦА И СИНА И СВЕТОГА ДУХА, БОГА ЉУБАВИ!

Ми, архијерејци, свештеници, монаси, монахиње, вјерници, чланови више од 600 Црквених општина и Црквених одбора и свих црквених установа у Црној Гори, по својој савјести и хришћанској одговорности пред Богом и историјом, дужни смо да свеукупној јавности, домаћој и иностраној, укажемо да Предлог закона о слободи вјероисповијести или увјерења и правном положају вјерских заједница, који је 16. маја 2019.г. утврдила Влада Црне Горе, није ништа друго до акт који је првенствено уперен против Митрополије Црногорско-Приморске и Епархија Будимљанско-Никшићке, Захумско-Херцеговачке и

Милешевске, које имају своју осмовјековну канонску јурисдикцију на простору на коме се данас налази Црна Гора.

Предлог закона је припремљен једнострано, искључиво од представника Владе Црне Горе, коме није претходио истински, јавни, транспарентни и стални дијалог представника државне власти са представницима наше Цркве и других вјерских заједница. Прекршене су и бројне одредбе обавезујуће, прописане процедуре. Црква и вјерске заједнице су биле дискриминисане од почетка нетранспарентне и закулисне припреме веома лошег Нацрта до утврђивања још горег Предлога закона. И поред више захтјева, представницима наше Цркве није омогућено учешће у Радној групи за израду закона. До данас није познато ко су чланови Радне групе и да ли она уопште постоји. Ни у једној фази овог поступка нисмо имали право на учешће, што представља преседан своје врсте.

Представници и најодговорнији носиоци државне власти у Црној Гори и не крију да је ово, заправо, закон против Српске Православне Цркве, Митрополије, епархија, митрополита, епископа, свештенства, монаштва и вјерног народа од којих је више од 95% држављана Црне Горе. Закон, дакле, није у функцији цивилизованог и правно утемељеног регулисања права на слободу вјероисповијести и правног положаја Цркве и вјерских заједница већ искључиво против Цркве и елементарних права и слобода православних свештеника и вјерника које им припада и по Божјем и по људском праву. Право на слободу вјероисповијести или увјерења је, судећи по тим изјавама, само средство да се остварују идеолошки и политички циљеви. И то све да би се, са позиција јавне власти, кршио Устав Црне Горе и на бруталан и насилан начин, како је најављено са најважнијих државних адреса, стварала лажна црквена организација као ”државна вјерска заједница” у секуларној држави у којој су цркве и вјерске заједнице одвојене од државе.

Више је него јасно да се Предлогом закона припрема отимање храмова и пљачка црквене имовине и то са злокобним и несагледивим последицама. Међутим, постоје и друга питања која дубоко вријеђају достојанство почев од тога да се Црква и вјерске заједнице на прикривен начин заправо приказују као криминалне организације. Ствар је доведена до апсурда, јер се Црква која је вјековима са својим народом и добротворима градила, чувала и обнављала Светиње служећи у њима Свете службе Божје, оптужује да је наводно ”незаконито стекла право својине над православним храмовима и црквеним земљиштем” из времена Краљевине Црне Горе. И умјесто да као и све друге државе у Европи, државна власт у Црној Гори изврши реституцију и

обештећење за имовину која је од Православне Цркве, Римокатоличке Цркве и Исламске заједнице, одузела комунистичка власт, данас се припрема одузимање Светиња и пљачке црквене имовине од стране секуларне државне власти.

Умјесто уважавања и остваривања сарадње ради општег добра и напретка заједнице, послије толиких вјекова постојања, државна власт настоји да укине раније стечене и признате статусе правних лица традиционалних цркава и вјерских заједница, тј. да изврши њихову ликвидацију у правном смислу, како би се оне поново оснивале и евидентирале. Постоје десетине других примјера који непобитно свједоче антивјерски карактер Предлога закона и најављују антицрквене активности државне власти. Истина, у Предлогу закона нема одредбе по којој се забрањује Хришћанство! Али, то се, сходно духу овог акта и циљевима које власт жели њиме да постигне, заправо подразумијева и само по себи намеће као забрана!

Епископски савјет Православне Цркве у Црној Гори је до сада предузео бројне активности како би се надлежним органима и релевантним међународним субјектима аргументовано указало на све проблематичне и неодрживе одредбе Предлога закона, али и на озбиљне проблеме које би наведени закон произвео. Наша Црква не тражи никакве привилегије, нити било какве забране него само и једино поштовање права на слободу вјере и имовину свих, па и Православне Цркве и њених вјерника и то у сопственој држави коју су стварали и за коју су гинули њихови преци са црногорским митрополитима на челу.

Предлог закона, у значајном броју његових одредби, представља сушту супротност свему што јесу слобода вјере, толеранција и дијалог у њиховом савременом и свевременом изразу, који воде ка нормативном регулисању правног положаја цркава и вјерских заједница. Право на слободу вјероисповијести у његовом индивидуалном и колективном аспекту мора бити свуда у истом обиму и изразу. Црна Гора, у том погледу, не може и не смије да представља изузетак.

Црној Гори јесте потребан нови Закон у овој области, али закон који ће бити припремљен са пажњом, у атмосфери дијалога и уважавања, од представника Владе, Цркве, вјерских заједница, експерата и заинтересованих лица, а не супротно као што је било и 2015. и 2019. године. Нови закон мора да буде у функцији сваке вјере и свих вјера заједно, свакога вјерника појединачно и свих заједно, а не против једне вјере, Православне Цркве, њених епископа, свештеника, монаха, монахиња и вјерника – како је

већ у јавности препознат Предлог закона.

Неопходно је да онако како Бог заповиједа и како људски закони уређују, а то није у супротности једно са другим, отвори јавни и институционални дијалог Владе са црквама и вјерским заједницама како би се приступило припреми новог Предлога закона о слободи вјероисповијести и правном положају цркава и вјерских заједница по мјери Божије и истинске људске правде, уз поштовање свих људи, вјера и различитости. Влада Црне Горе има обавезу да припреми Закон који ће обезбиједити равноправност и једнакост и који ће добровољно бити поштован и примјењиван од свих заједно и од свакога појединачно. Само на тај начин, Црна Гора може да буде сигурна да је кућа свих њених грађана, а посебно вјерника као најбројније популације црногорског друштва. У супротном и на начин на који је то предвиђено Предлогом закона продубљују се подјеле у ионако подијељеном црногорском друштву и без икакве потребе иницирају, подстичу и распирују братоубилаштво и сукоби на вјерској и етничкој основи.

Ми смо дужни да свједочимо Христа Распетога и Васкрслога свима и у свако вријеме, али смо дужни да чувамо достојанство, идентитет и Светиње Цркве којој припадамо и којој су кроз сву историју Црне Горе припадали и наши преци. Нека Света и Живоначална Тројица, Бог Љубави, излије своју богату милост и поврати разум и спокој међу све вјернике и људе добре воље да, по ријечима Патријарха Павла, будемо и останемо људи. Из тих разлога, захтијевамо од Владе Црне Горе да из даље процедуре у разумном року повуче Предлог закона и припреми нови који ће бити у сагласности са достојанством Црне Горе и међународним стандардима о слободи вјероисповијести. Уколико Влада то што скорије не учини ми ћемо још одлучније саборно иступити у одбрани својих Светиња и законских права.

Данас се пред Саборним Храмом Христовог Васкрсења завјетујемо и заклињемо да ћемо чувати, обнављати и бранити своје Светиње, животе наших Светитеља, цркве, манастире, гробља и гробове наших предака!

Тако нам Бог Љубави, Свети Петар Цетињски и Свети Василије Острошки помогли!

АМИН! АМИН! АМИН!

у Подгорици, уочи Тројичиндана 2019.

АРХИЕПИСКОП ЦЕТИЊСКИ

МИТРОПОЛИТ ЦРНОГОРСКО-ПРИМОРСКИ

АМФИЛОХИЈЕ

ЕПИСКОП БУДИМЉАНСКО-НИКШИЋКИ

ЈОАНИКИЈЕ

ЕПИСКОП МИЛЕШЕВСКИ

АТАНАСИЈЕ

ЕПИСКОП ЗАХУМСКО-ХЕРЦЕГОВАЧКИ

ДИМИТРИЈЕ

ЕПИСКОП ДИОКЛИЈСКИ

МЕТОДИЈЕ

ЕПИСКОП УМИРОВЉЕНИ

ЗАХУМСКО-ХЕРЦЕГОВАЧКИ

АТАНАСИЈЕ

са свим свештенством, монаштвом и вјерним народом.

mitropolija.com